ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ "ΣΑΜΑΡΙΤΗΣ,,

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Ἡ παραβολὴ τοῦ «καλοῦ Σαμαρείτου» εἶναι ἀπὸ τὰ μαθητικά μας χρόνια εἰς ὅλους μας γνωστὴ καὶ δι' ὅλους μας ἑλκυστικὴ καὶ διδακτική. Διότι αὐτὴ παρουσιάζει ἀνάγλυφον καὶ σπαρταριστὸν τὸ ἀνθρώπινον δρᾶμα καὶ τὴν λύσιν του. Ἡ πτῶσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ σωτηρία. Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ χέρια κακούργων λῃστῶν ἀπογυμνωμένος ἀπὸ ὅλα του τὰ καλά, τραυματισμένος, χαροπαλαίων, ἡμιθανής. Καὶ ὁ Σωτὴρ του ἕνας, καθὼς φαίνεται, ὅμοιός του ἄνθρωπος ποὺ σκύβει μὲ πόνον καὶ στοργὴν ἐπάνω του, τὸν σώζει ἀπὸ τοὺς λῃστάς, τοῦ πλύνει τὰς πληγάς τὸν νοσηλεύει εἰς τὸ πανδοχεῖον του, τοῦ ἀνοίγει διάπλατα τὴν καρδίαν του καὶ τοῦ προσφέρει ἀπείρους τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀγάπης καὶ εὐσπλαγχνίας του. Ἕνας Σαμαρεῖτης.

Σαμαρεῖτης ὁ σωτὴρ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς. Μὰ δὲν ἦτο Σαμαρεῖτης. Δὲν ἦτο κἀν μόνον ἄνθρωπος, ὅπως ἐφαίνετο ὁ Θεάνθρωπος. Διότι ἂν ἦτο μόνον ἄνθρωπος, πῶς θὰ ἔσωζε τὸν συνάνθρωπον; Ποῦ θὰ εὕρισκε τόσην ἀγάπην καὶ φιλανθρωπίαν, διὰ νὰ δείξῃ τόσην αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν; Ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη εἶναι ἀτελὴς καὶ περιωρισμένη. Ἡ θεία εἶναι ἄπειρος. Ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη εἶναι κούφια καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ προσφέρῃ σωτηρίαν. Ἀπόδειξις ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Λευΐτης. Εἶχαν μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. Ἐφαίνετο πὼς ἀγαποῦσαν. Πράγματι ὅμως δὲν ἀγαποῦσαν. Δι' αὐτὸ καὶ τίποτε δὲν ἔκαμαν εἰς τὸν χαροπαλαίοντα συνάνθρωπόν των. Ὁ Σαμαρείτης εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἀγαπᾷ, ἤξευρε καὶ τὴν τέχνην νὰ ἀγαπᾷ, ἤξευρε νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ θυσιάζεται δι' ἐκεῖνον ποὺ ἀγαπᾷ. Ἤξευρε νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ σώζῃ. Διότι ὁ Σαμαρείτης ἦτο ὁ Θεάνθρωπος. Θεὸς ἅμα καὶ ἄνθρωπος.

«Καλὸς Σαμαρείτης». Τὸ «καλὸς» τὸ ἐπροσθέσαμεν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ διὰ τὸν Σωτῆρα μας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Οἱ Ἑβραῖοι τὸν ἀπεκάλουν τὸν Χριστὸν ἁπλῶς Σαμαρείτην. Ὄχι διὰ νὰ τὸν τιμήσουν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν περιφρονήσουν. Γνωστὸν εἶναι, ὅτι οἱ Σαμαρεῖται διὰ τοὺς Ἰουδαίους ἦσαν περιφρονημένοι μισητοί. Καμμία σχέσεις μεταξὺ Σαμαρειτῶν καὶ Ἰουδαίων. Καμμία συμπάθεια, καμμία τιμή. Μόνον μῖσος καὶ ἀποστροφή, περιφρόνησις, ἐξευτελισμοί. Ὄχι τόσον τῶν Σαμαρειτῶν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ τῶν Ἰουδαίων πρὸς τοὺς Σαμαρεῖτας. Ἐξ αὐτοῦ ἡ παροιμία «οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις». Ὅταν, λοιπόν, ἤθελαν οἱ Ἑβραῖοι νὰ ὑβρίσουν τὸν ἄλλον «Σαμαρείτην» τὸν ἐκάλουν. «Σαμαρείτην» ἀποκαλοῦσαν καὶ τὸν Χριστόν. Καὶ ἀπὸ ποίους περιφρονημένος; Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Ἀπὸ τοὺς «ἐκλεκτοὺς» τοῦ Θεοῦ ἡ ὕβρις πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, ἀπὸ τοὺς πολὺ εὐεργετημένους.

..«Σαμαρείτης» εἶσαι, τοῦ ἔλεγαν. Καὶ ὁ Κύριος ἐθλίβετο βαθύτατα διὰ τὸ κατάντημα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ ἴδιος δὲν ἐπειράζετο. Δὲν ἀγανακτοῦσε διὰ τὴν περιφρόνησιν ποὺ τοῦ ἔκαμαν. Δὲν ὠργίζετο κατὰ τῶν ἀσεβῶν, διὰ τὴν ὕβριν ποὺ τοῦ ἀπηύθυναν. Ὅπως ἐδέχθη τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον διὰ τὴν λύτρωσιν τῶ ἀνθρώπων, ἐδέχετο καὶ τὰς ὕβρεις των. Τὰς ἐδέχετο μὲ ταπείνωσιν, μὲ ἐγκαρτέρησιν, μὲ ὑπομονήν. Τὰς ἐδέχετο μὲ ἀγάπην. Καὶ μετέβαλλε τὴν ὕβριν εἰς τιμήν, τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν, τὴν περιφρόνησιν εἰς δόξαν. Ὁ «Σαμαρείτης» ἔγινεν «ὁ καλὸς Σαμαρείτης ποὺ ἐθυσιάσθη δι' ὅλους μας καὶ ὕψωσε καὶ ὑπερύψωσε τὸ ὄνομα αὐτό. Τὸ ἐτίμησε. Τὸ ἐδόξασε, ὥστε καὶ σύλλογοι ἱεραποστολικοὶ καὶ φιλανθρωπικοὶ νὰ παίρνουν ὡς τίτλον αὐτὸ τὸ ὄνομα, «ὁ καλὸς Σαμαρείτης».

Χριστιανέ, τὸν Σωτῆρα τὸν εἶπαν Σαμαρείτην, τὸν ὕβρισαν. τὸν περιεφρόνησαν οἱ ἄνθωποι τῆς γνώσεως, τῆς σοφίας. Ἐσένα σὲ ὕβρισαν πρὸς χάριν τοῦ Σωτῆρος σὲ ἐσυκοφάντησαν σοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν ἀπέχθειάν των; "Αν τὸ κάμνουν, δόξα καὶ τιμὴ διὰ σέ. Ἀλλὰ πῶς φέρεσαι σὺ τότε: Μένεις στα θερὸς καὶ ἀκλόνητος καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Σωτῆρα ἢ κλονίζεσαι καὶ ὑποχωρεῖς; Διὰ τὸν Χριστὸν σοῦ τὰ κάμνουν. Λοιπὸν, στάσου καρτερικός. Ὁ Κύριος δὲν ἐδίστασε καθόλου, δὲν ὀπεχώρησε οὐδὲ στιγμήν. Καὶ ἐγὼ καὶ σύ, λοιπόν, ἕνας Σαμαρείτης, ἕνας καλὸς Σαμαρείτης, γεμάτοι καλωσύνην καὶ ἀγάπην καὶ ὑπομονὴν κατὰ μίμησιν Χριστοῦ καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Χριστοῦ.

ΑΘ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Αἰσθητικὸς ΦΟΥΛΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, διπλωματοῦχος Σχολῆς ΜΟΣΚΥ Κορινθου 248, τηλ. 50 — 25.

ΑΓΟΡΑΖΩ διάφορα παλαιὰ χαρτιά, ψιλὰ χονδρὰ καθὼς καὶ βιβλία, ἀρχεῖα καὶ τσιμεντοσακκοῦλες. Κανακάρη 79, τηλέφωνο

ΩΡΟΛΟΓΙΑ παιδικά, γυναικεῖα, ἀνδρικὰ 15—17 ρουμπινίων (εἰσαγωγὴ ἐξ Ἑλβετίας) ἀπὸ δραχμὰς 250 καὶ ἄνω. Ι. Δ. ΚΟΥΦΟΠΑΝΟΣ, Ρήγα Φερραίου 83, τηλ. 42—79.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία

Ο Σος ΔΡΑΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΧΡ. ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἀπαντῶν εἰς συγχαρητήριον ἔγγραφον τῆς Χριστιανικῆς Ἰσοπολιτείας, ὅπερ αὕτη τῷ ἀπέστειλε, ὡς καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον Δημητριάδος Βόλου, διὰ τὸν διαφωτιστικὸν των ἀγῶνα τοῦ ποιμνίου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκδήλωσιν τῆς ζωῆς του, γράφει:

«Ὁ ἀγών μου δὲν εἶναι ἡ λύσις τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος, ἀλλὰ ὁ ἐξαναγκασμὸς τῆς Πολιτείας νὰ σέβεται τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ τῆς παρέχῃ τὰ μέσα διὰ τὴν ἀποστολήν ΤΗΣ, σύμφωνα μὲ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ τὴν ἐντολήν. Ὅτι αὐτὸ γίνεται καὶ θὰ γίνεται μέχρις ὅτου εἰσέλθουν εἰς τὴν ΒΟΥΛΗΝ ἄνδρες φοβούμενοι τὸν ΘΕΟΝ καὶ ἀγαπῶντες τὴν Ἑλλάδα».

Συνεχίζων λέγει ὅτι, «τὸν ἀρξάμενον ἀγῶνα του θὰ τὸν συνεχίσῃ, διότι δὲν ἀνέχεται νὰ ἐπεμβαίνουν, κατὰ τρόπον σκανδαλώδη, εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἄνθρωποι ποὺ δὲν γνωρίζουσι τὸ α' τῆς Ἱερᾶς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ πολέμιοι τῆς θρησκείας εἶναι».

Συγχαίρει ὁ Ἅγιος Δράμας τὴν Χριστιανικὴν Ἰσοπολιτείαν διὰ τὰ ἐν τῷ Καταστατικῷ αὐτῆς διαλαμβανόμενα, καὶ περαίνων λέγει: «Ζητοῦμεν ἐλευθέραν Ἐκκλησίαν διὰ νὰ ρυθμίζῃ τὰ τοῦ οἴκου ΤΗΣ σύμφωνα μὲ τὸν Εὐαγγελικὸν ΝΟΜΟΝ καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνας».

Η ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὰς Διοικήσεις Χωροφυλακῆς τοῦ Κράτους καὶ τὴν Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης ἐγκύκλιον ἀφορῶσαν τὴν πωλησιν τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου Συντακτῶν. Εἰς τὴν ἐγκύκλιον τονίζεται ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρελθὸν παρουσιάσθησαν περιπτώσεις πωλήσεως παρὰ λαχειοπωλῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου Συντακτῶν — οὐχὶ εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶ ἀναγραφομένην τιμήν, ἀλλὰ πλέον ταύτης, δέον, νὰ ἀσκηθῇ ἡ προσήκουσα ἐποπτεία καὶ παρακολούθησις, ἐνεργουμένων τῶν νομίμων κατὰ παντὸς παραβάτου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ

"Ενα ἔργον ὅπερ ἀρκετὰ ἐπεβαρύνθη

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΔΙ' ΟΣΑ ΕΓΡΑΦΗΣΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ

Τοῦ Δικηγόρου κ. Κ. Ε. Δημητροπούλου

Κατὰ πρῶτον ἀνακινήσαντες διὰ τοῦ Τύπου τὸ χρονίσαν ζήτημα τῆς πλατείας Παντανάσσης διὰ δημοσιεύματός μας εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἡμέρα» τῆς 7ης Ἰουλίου 1961 καὶ ἐνδιαφερόμενοι κατὰ συνέπειαν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνορίται, νὰ παρακολουθῶμεν τὴν μετὰ τὸ δημοσίευμά μας περαιτέρω ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος τούτου, εἴδομεν ὡς ἕνα ἐκ τῶν σταθμῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ φύλλον τῆς 29—10—62 τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» ἀπάντησιν τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἐπιστολὴν τοῦ φίλου καὶ ἐνορίτου κ. Α. Πιλαφοπούλου, δημοσιευθεῖσαν καὶ αὐτὴν εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» τῆς 22—10—62. Τόσον ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς, ὅσον καὶ τῆς ἀπαντήσεως, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἀκόλουθα:

1. Εἶναι λίαν ἀξιέπαινος ὁ κ. Πιλαφόπουλος διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὰς φροντίδας του διὰ τὴν πλατεῖαν, θὰ εἶχε δὲ ἀσφαλὲς προωθηθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐὰν καὶ ἄλλοι τῶν ἐνορίτων εἶχον ἐνδιαφερθῇ ἔργοις καὶ οὐχὶ λόγοις. Δὲν μᾶς εὑρίσκει ὅμως συμφώνους εἰς τὸ ἐρώτημά του ἂν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διακατέχουσιν, ὡς γράφει, τὴν θέσιν των μόνον διακοσμητικῶς, ἐφόσον αὕτη εἶχεν ἐπιτελέσει τὸ μεῖζον μέρος τῆς κυρίας ἀποστολῆς της κατὰ τὴν μετὰ τὸ ἄνω δημοσίευμά μου λογοδοσίαν της, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ἀπὸ 17—12—61 φύλλλον τῆς «Ἡμέρας», εἶναι δὲ ἕτερον ζήτημα ἐὰν ἐβράδυνεν ἢ ὄχι εἰς τὸ μεῖζον αὐτό. Ὡς ἐπίσης δὲν μᾶς εὑρίσκει συμφώνους εἰς τὴν σκέψιν του περὶ ἀνεπισήμου, ὡς γράφει, ὑποεπιτροπῆς, ἀφοῦ πᾶς ἐνορίτης δύναται οἴκοθεν νὰ βοηθήσῃ ἢ καὶ νὰ συμβουλεύσῃ ἀκόμη τὴν ἐπιτροπὴν χωρὶς νὰ εἶναι ὑποεπίτροπος ἢ ἐπίτροπος, οὔτως εἰπεῖν, παρ' αὐτῆ.

2. Ἀδικεῖ ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν κ. Πιλαφόπουλον καὶ τὸν πειράζει γράφουσα περὶ «Ἀσκῶν Αἰόλου» καὶ ἀφοῦ οὐδαμοῦ τῆς ἐπιστολῆς του λέγει ὅτι εἶναι «ἐξησφαλισμένα» τὰ χρήματα τοῦ ἐράνου ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλ' ὅτι «γνώμην» εἶχε σχηματίσει ἐκ τῶν ἐκεῖ συζητήσεών του περὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον «θὰ ἐπλησίαζεν» ὁ ἔρανος. Μὲ ταῦτα δὲν θέλομεν νὰ ἀμυνθῶμεν τοῦ κ. Πιλαφοπούλου, ἀλλὰ ἀπεναντίας θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῷ παρατηρήσωμεν ὅτι κακῶς ἔπραξε νὰ μηνομάσῃ εἰς τὴν ἐπιστολήν του τὸ διακεκριμένον, ὡς γράφει, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπερ τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι ἐπερίτευεν ὁ ἔρανος, διότι αὕτη «ἔχει ἀρκετὰ χρήματα διὰ τὸ ἔργον της» καὶ οὕτω τὸ ἀγνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς, οἱ ἀμφιβάλλοντες διὰ τὰ οἰκονομικά της. Ἐξ ἄλλου κακῶς ἔπραξε καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀπαντήσῃ συλλογικῶς, ἐνῶ ἡ τάξις ἦτο νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν ἐνυπογράφως ὁ προεδρεύων αὐτῆς ὡς πρέπει νὰ πράττωσιν οἱ διὰ τοῦ Τύπου ἀσχολούμενοι εἰς γενικὰ ζητήματα, ἵνα ἔχωσι τὴν εὐθύνην τῶν γραφομένων των καὶ μάλιστα ὅσον δίδεται ἀπάντησις εἰς ἐνυπόγραφον δημοσίευμα, ὡς τοῦ κ. Πιλαφοπούλου ἡ ἐπιστολή.

3. Σημειοῦμεν μὲ ἱκανοποίησίν μας τὴν διὰ τῆς ἄνω ἀπαντήσεώς της διδομένης διαβεβαίωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι «λίαν προσεχῶς ἡ πλατεῖα Παντανάσσης θὰ ἀποτελέσῃ γεγονὸς», ἀλλ' ὅμως φοβούμεθα ὅτι δὲν κυριολεκτεῖ ἐν τοῖς πράγμασι καὶ διότι δὲν βλέπομεν καμμίαν πρόοδον πρὸς τοῦτο, ἐνῶ διὰ τὸ «λίαν προσεχὲς» θὰ ἔπρεπε κατόπιν τόσου χρόνου ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς των νὰ εἶχον κατεδαφισθῇ τὰ οἰκήματα, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἠμπόδιζε τὸ ἀναγόραστον ἀκόμη οἴκημα Παπασπυροπούλου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ μελετηθῇ τὸ σχέδιον τῆς πλατείας, ὥστε ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ δύναται νὰ γίνῃ ἀρχὴ τῆς διαμορφώσεως τῆς πλατείας. Ἀντὶ ὅμως τούτων εἴδομεν μετ' ἐκπλήξεως νὰ παραχωρῆται ἡ χρῆσις τοῦ οἰκοπέδου τῆς κατεδαφισθείσης οἰκίας Δούκα δι' ἀποθήκην καὶ ἐμπόριον οἰκοδομικῶν ὑλικῶν καὶ παράπηγμα ἐν αὐτῷ βλέπομενκαὶ οὐδεμιᾶς ἀπαντήσεως ἐτύχομεν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς μὴ ὤφειλεν, εἰς νεώτερον δημοσίευμά μας εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Νεολόγος» τῆς 8 Ἰουλίου 1962, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἔτυχεν ἀπαντήσεώς εἰς τὰ σχετικὰ σχόλιά της εἰς τὰ φύλλα αὐτῆς τῆς 26 Ἰουνίου, 11ης καὶ 20ῆς Ἰουλίου 1962, ἀλλ' οὔτε ἡ ἐδῶ Μητρόπολις ἐπληροφόρησε τί διὰ τὴν ἄνω παραχώρησιν ἢ τυχὸν μίσθωσιν τοῦ οἰκοπέδου Δούκα, καίτοι ὑποτίθεται ὅτι ἔλαβεν γνῶσιν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου εἰς ἕνα τῶν ἄνω σχολίων τοῦ «Νεολόγου» εἰς τὸ φύλλον τοῦ ὁποίου τῆς 19 Ἰουλίου 1962 ἐδημοσιεύθη ὁλόκληρος ἡ ἀπάντησις αὕτη, ἥτις καθίστα τὴν Μητρόπολιν ἁρμοδίαν νὰ πληροφορήσῃ. Ὅλα αὐτὰ ἀναφέρομεν διὰ τὸ «λίαν προσεχὲς» τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὄχι διότι ζητοῦμεν εὐθύνας, καθόσον ὁ σκοπός μας καὶ ὁ ἀγών μας εἶναι νὰ προωθήσωμεν τὸ ἔργον τῆς πλατείας, τὸ ὁποῖον ἀρκετὰ ἐπεβραδύνθη μέχρι τοῦδε, ἀφορᾶ δὲ τοῦτο ὄχι μόνον τὸν Ναόν, ἀλλ' αὐτὴν ταύτην τὴν πόλιν μας.

Κωστῆς Ε. Δημητρόπουλος
Τ. Δικηγόρος

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΝ ΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 20ης λήξαντος μηνὸς Ὀκτωβρίου τῆς ἐφημερίδος «ΤΑ ΝΕΑ» ὁ ἔγκριτος δημοσιογράφος καὶ λογοτέχνης κ. Δημητρ. Ψαθᾶς ἐδημοσίευσε χρονογράφημα ὑπὸ τὸν τίτλον «ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙ ΟΝ» εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων ἀνέγραψε ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ βαθμοὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τρεῖς ποὺ ἦσαν δηλαδὴ τῆς Στοιχειώδους, Μέσης καὶ τῆς Ἀνωτάτης, προσετέθη μεταξὺ Μέσης καὶ Ἀνωτάτης καὶ ὁ βαθμὸς τῆς Φροντιστηριακῆς.

Τοῦ ἀπήντησα καὶ δὲν γνωρίζω ἐὰν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του τὰ γραφόμενά μου, θὰ ἤθελα ὅμως νὰ τονίσω καὶ διὰ τῆς ἐγκρίτου Ὑμῶν ἐφημερίδος μερικὰ πράγματα καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι τώρα τὰ παιδιὰ τόσον στὴ στοιχειώδη ὅσον καὶ στὴ Μέση Ἐκπαίδευση, δέν μαθαίνουν γράμματα. Μόλις λοιπὸν πάρουν τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Γυμνασίου καὶ τραβήξουν γιὰ ἀνωτέρας σπουδὰς καὶ κατόπιν ἢ τραβᾶνε γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ (ἐὰν εἶναιεἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν τὸ πορτοφόλι τοῦ δύστυχου πατέρα) ἢ τὰ μουτζώνουν καὶ τρυτώνουν ὅπου μπορέσουν. Τώρα πειὸς φταίει; Ἀσφαλῶς τὸ Κράτος καὶ δὴ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Γιατί; Τὰ διότι εἶναι πολλά.

Ὅταν τὰ χρόνια ἐκεῖνα τὰ καλὰ ἐπήγαινα κι' ἐγὼ σχολεῖο στὸ Δημοτικό, στὸ Ἑλληνικὸ καὶ στὸ Γυμνάσιο, εἴχαμε σχολεῖο πρωῒ καὶ ἀπόγευμα, καὶ καθημερινῶς 6 — 8 ὧρες. Ὅταν λοιπὸν εἴχαμε τόσες ὧρες σχολεῖο πρωῒ καὶ ἀπόγευμα οὔτε νὰ σοῦ μείνῃ καιρὸς γιὰ σινεμά, γιὰ ποδόσφαιρο, γιὰ κέντρα ψυχαγωγίας κλπ., κ.λ.π., ἐνῷ τώρα πότε ἔχουν σχολεῖο τ ὀπρωΐ, καὶ πότε τὸ ἀπόγευμα μόνον ἑκάστην ἡμέραν, καὶ γιὰ 4 — 5 τὸπολὺ ὧρες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὲς πότε ὁ ἕνας καθηγητὴς εἶναι ἄρρωστος, ἢ πότε ἔχουνε σήμερα ὁμιλία γιὰ κάποιον Ἅγιον γιὰ τὴν σημαία, γιὰ τὴν ἀποταμίευσι, γι ἀτοὺς ἁγίους προστάτας τῶν γραμμάτων, πότε νὰ πηγαίνουν ὁμαδικὰ νὰ ἰδοῦν κανένα ἔργο στὸν κινηματογράφο, πότε τοῦτο πότε ἐκεῖνο καὶ τὰ μαθήματα πᾶνε περίπατο. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ὁ περίπατος ἀλήθεια. Δηλαδὴ ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι αἴθριος δὲν ἔχει μάθημα. Ὅλα τὰ παιδιὰ στὴ γραμμὴ καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν καθηγητῶν πέρνουν τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια.

Ἐκεῖ τὸ τσιγαράκι πάεισύν νεφο (εἶναι ἡ ἐξέλιξις). Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποτὲ στὸ Ἑλληνικὸ (ἐφοίτησα στὸ Λύκειο τοῦ ἀειμνήστου Ἰωαν. Κανελλοπούλου) οὔτε στὸ Γυμνάσιον νὰ μᾶς πάρουν σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ χρόνου ἔστω μιὰ ὥρα νὰ μᾶς πᾶνε περίπατο. Ἔχομεν ὅμως καὶ τὸν πολλὰ πλασιασμὸ τῶν ἡμερῶν ἀργίας λόγῳ τῶν ἑορτῶν. Ἔχομε τὴν ἑορτὴ τῆς σημαίας, τῶν γραμμάτων, τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, Ἁγίου Ἀνδρέου, 25ης Μαρτίου κλπ., ἐκτὸς τῶν μεγάλων ἑορτῶν δηλαδὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα. Τότε λοιπὸν μόνον τὴν 25ην Μαρτίου καὶ μόνον διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπήγαιναν τὰ σχολεῖα συντεταγμένα στὴν τελετή. Τώρα 10 — 15 ἡμέρες πρὸ τῶν ἑορτῶν 28 Ὀκτωβρίου, Ἁγ. Ἀνδρέου, 25 Μαρτίου ἔχομε προγυμνάσεις, σαλπιγκτῶν, τυμπανιστῶν, καταθέσεις στεφάνων, καὶ ἀνάθεμα καὶ ἔχει τὸ νοῦ του κανένα γιὰ διάβασμα. Ὅταν δὲ πλησιάζει ἡ λήξις τοῦ σχολικοῦ ἔτους (δηλαδὴ ὄχι ἔτους ἀλλὰ μαθημάτων 3 ἢ 4 μηνῶν κανονικὰ) τότε ἀρχίζουν οἱ μεγάλες ἐκδρομὲς δηλαδὴ 7 ἡμέρες, 10 ἡμέρες κ. λ.π. καὶ τραβᾶ τὰμαλλιάτου ὁ πατέρας γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ ἔξοδα. Ἂν τύχῃ μάλιστο νἄχῃ 2 ἢ τρία παιδιὰ στὰ σχολεῖα κάπκε». Μὲ λίγα λόγια τὰ παιδιὰ σήμερα φοιτοῦν τὶς μισὲς ὧρες κάθε χρόνο ἀπ' ὅτι φοιτοῦσαν ἄλλοτε, τὰ παλαιὰ καλὰ χρόνια.

Ξέρετε τί ἦταν τότε νὰ ἔχῃ ἕνα παιδὶ στὰ χέρια του ἀπολυτήριον τοῦ σχολαρχείου; Τὸ παιδὶ αὐτὸ ἤξευρε πολλὰ περισσότερα ἀπὸ ἕναν ἀπόφοιτο τοῦ σημερινοῦ Γυμνασίου!

Μὲ τὶ ἐφόδια θὰ πατήσῃ ὁ πόδι του σήμερα στὰς ἀνωτάτας σχολάς; Θέλετε νὰ πεισθῆτε περὶ ὅσων σᾶς γράφω; Φωνάξατε ἕναν ἀπόφοιτο τοῦ Γυμνασίου οἱουδήποτε φύλλου καὶ πῆτε νὰ σᾶς συντάξῃ μίαν αἴτησιν, καὶ θὰ ἰδῆτε τί ἀσυνορτησίες θὰ γράψῃ. Ὅσο γιὰ ὀρθογραφία μὴν κάνετε λόγο καθόλου. Ἐρωτήσατέ τον κάτι ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν γεωγραφίαν, τὴν γραμματικὴν καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι εἶναι στῦλος. Σᾶς γράφω καὶ ἕνα ἀμίμητον. Ἐρώτησα ἕναν ἀπόφοιτον «ὁ Ἐπαμεινώνδας εἰς ποίαν μάχην ἔλαβε μέρος;» Ἀπάντησις. «Εἰς τὴν ἐν Θερμοπύλαις ναυμαχίαν». Καὶ τὸ στερέωμα δὲν ἔπεσε. Ζῇ αὐτὸς ἀκόμη.

Πῶς νὰ ἔχουν τὸ νοῦ τους γιὰ τὰ μαθήματα ὅταν ἔχουν τὸ νοῦ τους στὰ σινεμά, στὰ ποδόσφαιρα, στὶς κομμώσεις, καὶ σὲ τόσα ἄλλα; Καὶ ὕστερα φταίει τὸ Πολυτεχνεῖο. Τὰ χρόνια ἐκεῖνα μετὰ ἀπὸ τὴν ἀποφοίτησιν ἐκ τοῦ Γυμνασίου ἐπήγαιναν στὰς ἀνωτάτας σχολάς, στὰς στρατιωτικὰς σχολὰς κλπ., χωρὶς προγυμνάσεις καὶ ὅμως ἐλάχιστοι ἀπερρίπτοντο.

Λοιπὸν ἂς λάβῃ τὰ μέτρα του τὸ Κράτος καὶ ἰδιαίτερα τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας γιὰ νὰ μαθαίνουν τὰ παιδιὰ γράμματα καὶ νὰ ἔχουμε διαπρεπεῖς ἐπιστήμονας.

Μὲ ἐξαιρετικὴν τιμὴν
Α. Π.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΑΔΙΚΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΝ ΧΡΗΖΟΥΣΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ δημοσιεύσατε εἰς τὴν ἔγκριτον Ἐφημερίδα ὑμῶν τὰ κάτωθι:

Εἰς τὸν τύπον ἀνεγνώσαμεν ὅτι τὸ ὑπὸ δημοσίευσιν Βασ. Διάταγμα περὶ τῶν νέων οἰκοδομῶν ἐν Πάτραις ἐβελτιώθη κατὰ δύο σημεῖα, ἤτοι κατὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν οἰκοπέδων καὶ κατὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ἀκαλύπτου χώρου. Οὕτω προελήφθησαν δύο ἀδικίαι εἰς βάρος τῶν ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων τῆς πόλεώς μας.

Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ ἄλλαι ἀδικίαι εἰς τὸ Βασ. Διάταγμα μία τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὁ Γ' τομεὺς τῆς Πόλεως, πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος αὐτοῦ, φθάνει μέχρι τῆς ὁδοῦ Μιαούλη, ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρις ὀλίγον κάτωθι τῶν Ὑψηλῶν Ἁλωνίων. Ὁ τομεὺς οὗτος περιλαμβάνει μόνον τὴν βορεινὴν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἤτοι τὴν ἀριστερὰν τῷ ἀνερχομένῳ. Ἀπὸ τῆς ἔναντι δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀρχίζει ὁ Ε' τομεύς, ὁ ὁποῖος προχωρεῖ πολὺ πέραν καὶ τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ναυάρχων. Ὑπὸ τοῦ Διατάγματος περαιτέρω ὁρίζεται, ὅτι ἐντὸς τοῦ Γ' τομέως ἐπιτρέπεται ἡ ἀνοικοδόμησις μέχρι 5 ὀρόφων (ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ), μὲ μέγιστον ὕψος προσόψεως οἰκοδομῆς 17μέτρων, ἐντὸς δὲ τοῦ Ε' τομέως ἐπιτρέπονται μόνον 3 ὄροφοι, μὲ μέγιστον συνολικὸν ὕψος προσόψεως 10,60 μέτρων.

Οὕτω εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ Μιαούλη ἐπιτρέπονται 5 ὄροφοι καὶ εἰς τὴν ἄλλην μόνον 3,